

Una catarsi imprescindible

- Ningú que hagi tingut relació amb les mentides sobre l'11-M té lloc en la política espanyola

CARLOS CARNICERO*
EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 13.04.07

Es fa irrevocable la catarsi: "Expulsió espontània o provocada de substàncies nocives per a l'organisme". Ningú que hagi tingut relació amb aquelles mentides té lloc en la política espanyola després del que ja s'ha confirmat davant el tribunal que jutja la massacre de l'11-M.

El sistema democràtic s'ha fet incompatible amb tots aquells que van col·laborar en les falsedats que van seguir a l'atemptat d'Atocha. Manipular aquells fets sobre la recerca entre la ferralla dels trens desballestats de gairebé 200 víctimes significa una ignomínia que no pot tenir data de caducitat. La catarsi es fa imprescindible i inevitable.

L'IMPACTE que hauria de causar la constatació d'una mentida així de grossa està tamisat per la quantitat de manipuladors implicats en aquesta sòrdida història que té noms propis. El primer d'aquesta llarga llista és **Ángel Acebes**. Pretén mantentir-se impassible davant l'allau de proves que l'assenyalen com l'autor material de la gran mentida. **Acebes** no té ni un sol suport en els que depenien d'ell. **Agustín Díaz de Mera**, exdirector general de la Policia i eurodiputat del PP, s'ha quedat sense honra, pendent que la justícia examini els seus testimonis, prou falsos per no trobar ni un sol suport entre els que invocava per acreditar les seves invectives. El seu equip de confiança ha declarat en seu judicial, amb el cronòmetre d'aquells dies a la mà. El resultat és desolador.

Massa gent ha de donar explicacions de la seva conducta: els que van canviar la programació de TVE la vigília de la jornada de reflexió per incloure pel·lícules sobre el terrorisme d'origen basc; la ministra d'Exteriors, **Ana Palacio**, que va dictar instruccions per assegurar al món l'autoria d'ETA quan ja estava descartada; els diplomàtics que van complir unes directrius que sabien que eren fraudulentas; el director d'*El Mundo*, que en la seva edició del

14 de març de 2004, el dia de les eleccions, inseria a la primera pàgina, contra l'evidència, fins a tres notícies diferents que es referien a ETA com a responsable de l'atemptat... La llista s'ha anat ampliant en aquests tres llargs anys en els quals la teoria de la conspiració s'apuntalava sobre la pretensió d'un eslògan de fàcil acomodació a l'imaginari popular: *Volem saber la veritat*. Aquest fosc personatge que lidera l'AVT hauria de canviar la pancarta que ha tingut permanentment enganxada a les mans per la seva dimissió.

No és cert que una mentida reiteradament repetida acabi per passar com a veritat. La llarga marxa del sumari de l'11-M ha estat un calvari per al jutge que ha dirigit aquesta instrucció. És hora de rescabalar-lo.

L'Església catòlica també ha de revisar els seus comportaments. És titular d'una emissora que ha utilitzat la mentida com a eina de treball. El bisbe d'Osca i Jaca, **Jesús Sanz**, segueix sent pastor d'homes després d'haver dit fa unes setmanes, en al·lusió al Govern socialista: "... posaran més obstacles per saber la veritat del garbuix confús i confós d'una altra matança, l'11-M, la sospita del qual els mira". ¿Prendran el president de la Conferència Episcopal espanyola i el nunci de sa Santedat que els espanyols poden seguir escoltant les mateixes veus a la COPE i en alguns bisbats després de fer-se insuportablement evident el que ha passat durant tots aquests anys amb l'atemptat d'Atocha?

La catarsi no ha de significar només l'expulsió de la vida política dels que han estat peça fonamental d'aquesta extorsió a la democràcia espanyola, construïda sobre el dolor de les víctimes. No es tracta només de depuració de responsabilitats.

EN L'ESSÈNCIA d'aquestes conductes hi ha un germen que, si segueix viu, contaminarà irremeiablement el futur i la salut de la democràcia espanyola. Uns dirigents capaços d'aquesta ignomínia no podran apuntalar mai una dreta moderna, democràtica i europea, perquè les seves conductes estan contaminades per les seves pròpies conviccions. No serveixen per a un sistema responsable de partits. Els periodistes que han treballat incansablement per

amagar la veritat no tenen pedigrí professional per treballar entre nosaltres: tot el seu crèdit està cancel·lat. L'Església de Déu ha de depurar de les seves ones de ràdio els professionals de la insídia i la calúnnia que expandeixen un resum mediàtic contradictori amb els seus credos evangèlics. Les víctimes del terrorisme han d'expulsar els dirigents que els han manipulat sobre el dolor de les seves famílies.

Pretendre que no ha passat res, després de les últimes sessions del judici de l'11-M, és resignar-se a perpetuar una societat malalta. En aquest diagnòstic estan incloses gairebé totes les demostracions de deslleialtat i barbàrie que hem hagut de suportar des que el partit que lidera **Mariano Rajoy** va decidir que les mentides amb què el seu Govern va gestionar l'atemptat d'Atocha podrien garantir la deslegitimació del Govern democràtic i constitucional que presideix **Rodríguez Zapatero**. La catarsi és, senzillament, inevitable.

*Periodista